

# TÖRTÉNETEK A BÉRES CSEPPRŐL

Részletek a Kapaszkodó című könyvből

2002. dec. 3  
Kedves Béres József, igazi Főtevé'ünk!  
Az en' történetem bizony régen kez-  
dődött. 1984-ben 60 évesen mentő volt a  
kórházban, nagy labral  
lás után. Ott mivel  
ügyelet felvett és sa-  
allt a klinikai ba-  
olteni, - hogy itthon  
his menyeret  
sedéke a  
bevéle

Béres Rt.  
Budapest, 1300  
Pf. 270.

En és a Béres-Csepp  
Felhívásunkra, amit a  
szolok, mert régóta  
kiéjezni.

1992. márciusában  
tudósztúrása alk-  
addig egésze  
koltuk, orv-  
professz-  
helyzet  
g-

Ullam 2002.12.21

Enés a Béres Csepp

Béres Gyógyászati Rt.  
Budapest Pf. 270

Béres Gyógyászati Rt.  
és a Béres Csepp.



*Akinek a teste beteg, de a lelke egészséges, két kézzel kapaszkodik az életért, mert bármilyen gonosz világban élünk is, az élet azért naponta nyújt valami szépséget, amiért érdemes élni. (LEVÉLRÉSZLET)*

Kedves Olvasó!

A Béres Csepp múltja messzire nyúlik vissza az időben, hiszen már több mint harminc éve, hogy a legendás feltaláló, Dr. Béres József megalkotta. Kereskedelmi forgalomba 1978-ban került, és azóta töretlen a népszerűsége. Évente milliók szedik gyógyulásuk érdekében, vagy egészségük megvédéséért. Természetes, hogy az eltelt számos év során sok-sok tapasztalat gyűlt össze alkalmazásával kapcsolatban. Nagy öröm, hogy ezekről sokan be is számolnak nekünk, hogy folyamatosan kapjuk a visszajelzéseket. A javulásokról, gyógyulásokról szóló levelek sokasága nem csupán jóérzéssel tölt el bennünket, de ösztönöznek arra is, hogy érdemes ezeket a történeteket minél többekkel megismertetni, mert ahogy az egyik beteg írta: „mennyi igazság van abban, hogy a reményt adó, szavahihető tanács, egy meggyógyult ember története milyen nagy hatást tud elérni. A legtöbbet a kissé elembertelenedett mai korban is az emberi szó, példa adhat, egy »emberséges« gyógykészítménnyel karöltve.”

Mindannyian tudjuk ennek a gondolatnak az igazát, hiszen nincs erősebb bizonyosság a megtörtétnél, és nem lehet nagyobb hatású semmi a jó példánál. Jól emlékszem az asszonyra, aki egyszer arról mesélt, hogyan sikerült súlyos betegségéből meggyógyulnia. Amikor kórházba került, teljesen reményét veszítette és nagyon elkeseredett volt, de aztán azokra gondolt, akiknek sikerült meggyógyulniuk. „Miért ne lehetnék én is olyan, mint ők? Miért ne történhetne meg velem is ugyanaz, ami velük? – kérdezte magától. – Mert, ha megtör-

ténhet eggyel, akkor megtörténhet mással is. Veled is, velem is.” Ez az asszony sokat szenvedett, de bátor volt és küzdött. A Béres Cseppbe kapaszkodott és a hitébe. Meggyógyult. Több mint harminc éve...

Valóban, a sorsközösség gyógyító erők forrása, amelyből hitet, erőt, elszántságot gyűjthet a rászoruló. Ebben a meggyőződésben adtuk közre 2004-ben a Kapaszkodó című könyvet, melyben 135 olyan levelet mutattunk be, amelyekben a Béres Csepp alkalmazásával kapcsolatos legkülönbözőbb tapasztalataikról, küzdelmeikről, gyógyulásukról számoltak be az emberek. A most megjelenő kis füzetben a Kapaszkodó c. könyvből találunk csokornyí válogatást. Olyan történeteket osztunk meg Önökkel, amelyeket daganatos betegek vagy hozzátartozók írtak. Azt kívánjuk, hogy ezek a megtörtént esetek – ahogy eddig már sokaknak –, Önök előtt is legyenek példák, nyújtsanak támaszt, adjanak reményt a jövőhöz, hitet a gyógyuláshoz, vagyis jelentsenek valódi és igaz kapaszkodókat.

Szeretettel:

BÉRES KLÁRA

*Mit kaptam a Béres csepptől?  
A legtöbbet, mit ember kaphat. Az életét.*

*K*inézek az ablakon, figyelem az időjárást és emlékezem. Arra a karácsony utáni szerdára gondolok, amikor először jártam Kisvárdán. Akkor nem volt ilyen jó az idő. Jeges északi szél fújta a havat az arcomba nekem is, és annak a kétszáznyi embernek is, aki velem együtt ott állt és várakozott Béres doktorék háza előtt. Olyanok voltunk, mint a halálraítéltek. Végülis, azok voltunk. De a remény még élt bennünk. Istenem! Így közel harminc év távlatából is olyan elevenen él bennem minden! Nagyon nehéz erről írni.(...)

Amikor Béres doktor behívott, leültetett, és kért, mondjam el, mi a problémám. A jobb alsó karomban rosszindulatú csomó volt, háromszor operálták, nem gyógyult be, sugarazni akarták, de nem engedtem. Nem hittem, és nem hiszek benne. Ő leszedte a kötést a karomról, erős fénynél megnézte a sebet, átnézte a leleteimet, aztán azt mondta, ha mindent úgy csinálók, ahogyan ő javasolja, akkor úgy érzi, meg tud menteni. Hát, hogyan tettem volna úgy! Elmagyarázta, hogyan kell bevennem gyógyszert, evés közben, egyek mellé C-vitamint, nagyon fontos. Leírta a diétát, hogy mit ehetek, mit nem. Két hét múlva menjek újra gyógyszerért. (Nekem mindig gyógyszer volt a Béres csepp!) Elkezdtem a Béres-kúrát. Három nap múlva már tudtam aludni éjjel. Egy hét múlva kezdett színem lenni és erőm. És már nem éreztem azt a pokoli fáradtságot. (...)

Két hét múlva, ahogy megbeszéltük, ismét mentem a gyógyszerért. Sokkal jobban éreztem magam, és a karomon a műtét helye alig váladekozott. A fájdalom is jelentősen csökkent. Béres doktor úr nagyon örült, hogy ilyen jól és gyorsan javulok. Ismét két hét múlva kellett jelentkeznem. Addigra én

olyan jól lettem, mintha kicseréltek volna. Visszajött a humor, a régi jókedvem. Az óriási dolog a karom gyógyulása volt. Szépen hegesedett a műtét helye és már egyáltalán nem váladékozott. (...)

Két hónap múlva behegesedett a karom. Egyre jobban és jobban gyógyultam. A 167 cm-es magasságomhoz már 54 kg voltam. Megjavult az étvágyam, 4-5 kg-ot híztam.

Egy év alatt tökéletesen meggyógyultam. Azóta tartok szüneteket, de mindig visszatérek a Béres csepphez. Tudom, hogy segít, ha bajban vagyok.

Mit kaptam a Béres csepptől? A legtöbbet, mit ember kaphat. Az életét.

Mire tanított meg Béres József? Az emberek, az élet szeretetére, tiszteletére, minden körülmények között az emberi méltóság, tisztesség megőrzésére. És, hogy bármilyen gátat emeljen is a rosszindulat, a nemes, a jó cél érdekében bátran kell küzdeni!

BRAUERNÉ SZÜCS JULIANNA, *Budapest*

*T*egyenek közzé minél több történetet, hadd tanuljanak az emberek! Tanulják meg, hogy van barátság, szeretet és hit! Mert ezek nélkül elpusztul a világ.

TANDARYNÉ TÓTH VIOLA, *Hajdúszoboszló*

*Szeretném nagyon sok embertársammal  
megosztani a tapasztalatomat.*

1985-ben szembe kellett állnom egy hirtelen rám törő betegséggel, ami miatt 43 évesen amputálni kellett az egyik mellemet. Mondanom sem kell, hogy igen vészes állapotba kerültem. Egyedül éltem, két felnőtt gyermekem már saját életét élte. Persze nagyon aggódtak az életben maradásomért, miközben én a citosztatikumos kezeléssel és mellékhatásaival, hajhullás, stb. küzdöttem. Abban az időben emlékszem, hogy hosszú, kígyózó sorban álltak Béres cseppért az emberek a gyógyszertárak előtt. Én és a sorstársaim sorban állás nélkül, orvosi igazolással a kezünkben, megkaptuk az aranyat érő cseppeket. Kettő üveggel adtak egyszerre.

Még most is összeszorul a szívem, ha visszagondolok arra az időre. Az első két üveg Béres cseppet nem én fogyasztottam el, hanem odaadtam a két kétségbeesett gyermekemnek, hogy ők erősödjenek és regenerálódjanak. Úgy gondoltam, nekik nem szabad, hogy bajuk legyen, nekem meg már úgy is végem. Hála a jó Istennek, és a Béres cseppnek nem így történt, a következő két üveggel már én szedtem be, és szép lassacskán az orvosi utasításokat is betartva, megerősödtem, talpra álltam.

Ennek már 17 éve, és persze azóta is rendszeres fogyasztója vagyok a családommal együtt. Az immunrendszerünket úgy megerősíti, hogy a betegségek elkerülnek bennünket.

NYÍRI TIBORNÉ, *Balatonlelle*

*Ilonka néni a Béres csepp apostolává lett.  
Villamoson, a parkban üldögélve,  
a postai várakozás során mesélt és mesélt  
a vele megtörtént igaz gyógyulásról.*

Egy távoli rokonom történetét mesélem el Önöknek. Ilonka néni idősödő korára is szép és csinos volt, mint egész életében. Számára a szép külső jelentette a lényet, az értéket. Ennek érdekében sok mindent meg is tett. Rendszeresen ápolta a testét, megvásárolva és kipróbálva megszámlálhatatlan krémet, olajat. Egyet felejtett csak ki. A lélek és a szellem ápolását, ezekért sohasem tett semmit.

65 éves lehetett, amikor meghalt a férje. Hiába telt az idő, Ilonka néni képtelen volt a veszteséget feldolgozni. Tovább erősödtek benne az egész életében amúgy is meglévő, a másokat el nem ismerő, kritizáló, rosszindulatú érzések. Csak ön-maga és a saját baja, fájdalma létezett. Érzéketlen volt minden másra. A sok éves lelki „betegség” után megbetegedett a test is, méhrákot diagnosztizáltak nála.

Ilonka néni a diagnózis hallatára teljesen összeomlott. Ő igaz, jó embernek tartotta magát, és nem értette, miért kell akkor szenvednie. Hiába beszélt vele az orvosa, hiába a rokonai, ismerősei. A gyógyulás esélyében nem hitt, és nem is fogadott el semmiféle terápiát. Vádolta az egész világot, az eget és a földet, hogy miért pont vele történik mindez.

Javasoltuk számára a Béres csepp szedését is, persze meg se hallgatott minket. Bármilyen cikket, tájékoztatót vittünk neki evvel kapcsolatban, olvasatlanul félredobta. Így teltek a napok, hetek. Egyik nap egy réges-régi barátnöje hívta fel telefonon, aki semmit se tudott Ilonka néni bajáról. Hosszasan mesélt az elmúlt évekről, és az okról, amiért ilyen régóta nem jelentkezett. A férje rákos lett és a folyamatos Béres csepp

szedése után 2 évvel most tudták meg, hogy a pusztulást jelentő sejtek feladták a támadást, meghátráltak. Az a hír, hogy meggyógyult a férje, emeltette fel vele a telefont, és hívta fel a régi barátnőt – fejeződött be a majd egy órás beszélgetés.

Ez a beszélgetés döbbenetes változást idézett elő Ilonka néniél. A gyermekkori jó barátnő története varázsütésre mindent megváltoztatott. „Ha Erzsike férje meggyógyulhatott, akkor van remény a saját gyógyulására is” – járt éjjel-nappal Ilonka néni fejében.

Most már mindent elolvasott, amit a Béres cseppről tudni lehetett. A barátnőjével pedig napi rendszerességgel megbeszélve a legapróbb dolgot is, elkezdte szedni a cseppeket a C-vitaminnal.

Sokat gondolkoztam azon, mennyi igazság van abban, hogy a reményt adó, szavahihető tanács, egy meggyógyult ember története, milyen nagy hatást tud elérni. A legtöbbit a kissé elembertelenedett mai korban is az emberi szó, példa adhat, egy „emberséges” gyógykészítménnyel karöltve. Tudatosan írtam az „emberséges” jelzőt, hiszen jól tudtuk – Ilonka néni is –, hogy a Béres csepp hasznos, segítő, gyógyító, minden káros mellékhatás nélkül!

Egyéves napi rendszeres Béres csepp szedés után Ilonka néni állapota annyira javult, hogy ezután még nyolc teljes értékű évet élhetett. Két éve búcsúztunk el tőle. De már egy teljesen új embertől. A nyolc év alatt – végig szedte a Béres cseppeket – kiegyensúlyozottabbá, kedvesebbé, megértőbbé, a mások baja felé nyitottabb emberré vált.

Hisszük, hogy a Béres csepp nem csak a testben, hanem a lélekben is meghozta a gyógyulást. A legcsodálatosabb az volt ebben a nyolc évben, hogy Ilonka néni a Béres csepp apostolává lett. Villamoson, a parkban üldögélve, a postai várakozás során mesélt és mesélt a vele megtörtént igaz



gyógyulásról. Mindent megszerzett, amit a Béres cseppről tudni lehetett. Béres Józsefről fényképeket gyűjtött. A szobájába is kitette megmentője – így nevezte Béres doktort – fotóját.

Ilonka néni ezekben az években megbékélt mindnyájunk Teremtőjével. Már meg tudta köszönni a gyógyulás mellett a betegséget is, mert rájött – ő mesélte –, hogy e nélkül sose gyógyulhatott volna meg lelkileg sem.

Az ő szavaival búcsúzom el, amit sokszor hallottam tőle.

„Áldja meg a Jóisten Béres József urat, hogy feltalálta a Béres cseppet és rengeteg emberen segített, rajtam is.”

Áldja meg az Úr, hogy reményt adott a félelmek és fájdalmak alatt és áldja a nap minden percében, hogy erősítette a testet, lelket, és mindkettőt meg is gyógyította!

K. Gy.

*Egy év eltelte után „drága Istenem!”  
– kiáltottam fel, észrevettem, hogy virágba borult  
a cseresznyefa a kertünkben.*

36 éves voltam mikor megtudtam, hogy pajzsmirigy rákom van. Ezután gyorsan követték egymást az események. Az első műtét, majd a sugárkezelés. Úgy éltem meg mindezt, mint akit távirányítóval irányítanak. Működtem automatikusan, és úgy éreztem, mintha a lelkem lebénult volna. Drága édesapám beszerezte, megvette a Béres cseppet. Mondta, hogy milyen jó, sokat segít, kért, hogy szedjem szorgalmasan. Ő már akkor nagyon hitt a cseppekben. Tettem, ahogy megkért, bevettem a cseppeket és hagytam, hogy a Jóisten vigyen engem az ölében, mert lebénult lélekkel

vegetáltam, de nem éltem igazán. Egy év eltelte után „drága Istenem” kiáltottam fel, észrevettem, hogy virágba borult a cseresznyefa a kertünkben. Hallottam a kislányom nevetését. Éreztem a férjem simogatását. Élveztem aranyos szüleim végtelen szeretetét. Ekkor gondoltam át, mi is történt velem.

Már régen nem kaptam semmiféle kezelést, szedtem a Thyrex tablettákat, mely a pajzsmirigy működését helyettesíti és a Béres cseppet. Örültem, hogy elfogadtam édesapám jó tanácsát, most már én is hittem a cseppek jó hatásában. Hálás voltam a Jóistennek, és hálás Béres úrnak.

IRENE GOLDSTEINER, *Wien, Ausztria*

*Adassék nekem annyi lelkierő, hogy mindazt elfogadjam,  
amin változtatni nem tudok, és bátorság ahhoz,  
hogy mindazt megváltoztassam, amire képes vagyok,  
és bölcsességet ahhoz, hogy el ne tévedjek közöttük!*

58 éves nyugdíjas pedagógus vagyok. Két évvel ezelőtt, 37 éves munkaviszony után úgy döntöttem, hogy eléggé elfáradtam, nyugdíjba vonulok. A kollégáim nem akarták elhinni, hogy nem maradok tovább, de az elhatározásom komoly volt. Szerintem ezt az időszakot is szépen kell tudni megélni. Sokféle dolog járt az eszemben, tervezgettem, mi mindenre jut majd időm, amire eddig nem volt.

Először is fontosnak éreztem, hogy jobban odafigyeljek magamra. Ezt korábban sem hanyagoltam el, hiszen a rendszeres egészségügyi szűrésekre igyekeztem pontosan eljárni.

Ez év áprilisában kellett visszamennem mammográfiai szűrésre. A vizsgálat jelezte, a szövettani eredmény igazolta:

rosszindulatú daganatom van. De legalább áttét nélkül. Nem hiszem, hogy mondanom kéne, mit éreztem, amikor a doktor-nő közölte, hogy minél hamarabb el kell végezni a műtétet. A szakrendelő folyosóján magamba roskadva, és szörnyen elkeseredve üldögéltem, amikor észrevettem egy plakátot. A rajta lévő gondolattal azonosulva tudtam, éreztem, hogy meg kell találnom a kiutat.

„Adassék nekem annyi lelkierő, hogy mindazt elfogadjam, amin változtatni nem tudok, és bátorság ahhoz, hogy mindazt megváltoztassam, amire képes vagyok, és bölcsességet ahhoz, hogy el ne tévedjek közöttük!”

A műtéten hála Istennek túljutottam, csak hát borzalmasan nehéz időszak következett. A műtét utáni kezelések nagyon megviseltek, engem is, a családomat is. (...)

Hívő ember lévén nagyon sokszor odafordultam a jó Istenhez, és kértem a segítségét. Az ember hite erőt ad a legnehezebb helyzetben is. A reményt soha nem szabad feladni! „Remélni kötelesség és nem fényűzés. A remény nem álmodozás, ellenkezőleg: eszköz, hogy álmunkat valóra váltsuk.”

Volt lehetőségem nagyon sok betegársammal kapcsolatba kerülni és a beszélgetések során egymásnak elmondtuk a tapasztalatainkat. Nagyon sok írásos anyagot igyekeztem tanulmányozni gyógyulásom érdekében, és így döntöttem el, hogy az én gyógytermékem és segítőm a Béres csepp lesz.

A műtét óta rendszeresen szedem. Hatására nagyon jó étvágyam lett, gyarapodott a testsúlyom, jó lett a közérzetem. Lassan-lassan visszanyerem az erőm is, és képessé válok úgy élni, mint az egészségesek. Mély meggyőződéselem, hogy a jó Isten és a tudomány ajándéka e gyógyszer sokunk számára.

LUKÁCS JÁNOSNÉ  
*Balsa*

*Hazatértemkor, apám, akinek már halálára számítottam, félholtan felült az ágyában és így szólt: „Édes fiam, én egy kis birkapörköltet ennék, jó zsírosan!”*

Édesapám, Mészöly István 1915-ben született, szegény zsellér családban. Élete nagy részét mezőgazdasági munkával töltötte.(...) Mikor nyugdíjba ment, mondván, hogy ő már eleget dolgozott, először leült pihenni, majd lefeküdt és úgy is maradt, fekve. A család már csak arra eszmélt, hogy ez a víg kedélyű, nagytermetű, erőteljes ember, a vidéki társaság központja, viharos gyorsasággal fogyni kezd, elveszti nagy étvágyát, vígkedélyét, sőt életkedvét is.

A Tatabányai Bányász Szanatóriumba utalták vizsgálatokra és kezelésre. Fogyása csak erősödött, semmiféle gyógyszer nem használt neki. Másodszor is szanatóriumba került. Behívatott magához a nagy tudással és elismert tudógyógyászati és onkológiai szaktekintéllyel bíró főorvos úr, megmutatta a röntgenleleteket. Ami látszott: egyértelmű tüdőrák, az egyik lebenyen egy nagy daganat, nem operálható.

Ennyi lett a lehetőségünk: végletekig hazudni, tagadni baját, vigasztalni. (...)

Hazavittük az öregünket, lefektettük és vártunk türelmesen. Hetente kétszer jött hozzá a körzeti orvos, aki minden alkalommal könyörtelenül beadta az elefánt méretű vízajtó injekciót, nehogy tüdővizennyót kapjon a beteg. Hát azt nem is kapott, csak tovább fogyott, enni, inni egyáltalán nem kívánt, nem maradt belőle más, csak csontok, melyek majd átszúrták az ereket és kénsárga bőrét, felfekvései lettek, forgatni kellett az ágyban.

És ekkor jött az, amit csodának kell nevezni. Apámat nyomorult állapotában meglátogatta családunk közeli barátja,

Dr. Baróti Lajos nyugdíjas körorvos, harmadik telekszomszéd, aki arról volt híres, hogy elmúlt 80 éve alatt a vizet csak mosdásra használta, a nyári rekkenő hőségben, délben szőlőt kapált, ásott, permetezett, télen pedig pincéjében matatott, így is leélt 90 évet, békességben és nyugalomban.

Látva apám nyomorúságát, javasolta anyámnak, hagyják el az összes gyógyszert, és adjon apámnak Béres cseppeket, bele a napi kis pohár borába. Akkor még ez a gyógyszer kétes megítélés alatt volt, szakmailag senki sem ajánlotta volna.

Én, mint apám fia, orvosilag laikus, elrendeltem anyámnak, hogy az ajánlott dózis ötszörösét adja apámnak, „most már úgy is mindegy” jelszóval. Így is történt. Saját bonyolult családi ügyeim miatt három hétig nem tudtam hazalátogatni. Hazatértemkor apám, akinek már halálára számítottam, felült az ágyában és így szólt: „Édes fiam, én egy kis birkapörköltet ennék, jó zsírosan!” (Idetartozik, hogy két éve zsír és húsdora volt, a birkahúst pedig kimondottan utálta egész életében.) Fél Veszprém megyét bejártam míg egy kezdődő lakodalomban sikerült kikönyörögni egy kis darab oldalast, anyám elkészítette pörköltnek. Apám miután jóízűen megette a birkát, arra kért, ha legközelebb jövök, akkor pacalt hozzak.

Édesapám, miután továbbra is szedte az ötszörös Béres csepp adagot, igen gyorsan helyre jött, fizikai munkát ugyan nem tudott végezni, de a ház körül, a konyhában és a kertben tevékenyen besegített. 1998-ban, 83 éves korában a Veszprém Megyei Kórház Belgyógyászatán végelgyengülésben halt meg, és nem rákban.

Summa summarum, szerény véleményem szerint apám életét a Béres csepp hosszabbította meg éppen 20 évvel, családja nagy örömére. Az összes adat ellenőrizhető!

DR. MÉSZÖLY FERENC, *Budapest*

*Köszönjük a fényben lányunk mosolyát...*

*A* történetünk akár a karácsonyi mese címet is viselhetné. Tíz évvel ezelőtt, éppen egy ilyen havas, téli napon, karácsonyi várakozás-hangulatban kaptuk meg az akkor gimnazista nagylányunk leleteit, amely szerint súlyos, kezelésre szoruló betegsége van. Hónapokig kezelték az Országos Haematológiai Intézetben, és mi már mindent, de mindent megpróbáltunk, hogy segítsünk rajta. Még füveskönyvek receptjeit és természetgyógyászokat is bevetettünk a nagy küzdelembe, igen változó eredményekkel.

Akkor találkoztunk egy barátunkkal, akinek édesanyján már segített a Béres csepp és a mester. Elvitte hozzá Ingridet, és elkezdtünk a kúrát lassan, türelmesen és folyamatosan. Hittünk abban, hogy sikerülnie kell! Közel három évig tartó küzdelem után lányunk leletei javulni kezdtek, összeszedte magát, szépen gyarapodott az arca, az érettségi vizsgája jelesre sikerült.

Az egyetemet kitüntetéssel végezte. Aztán férjhez ment, és ma már egy kétéves gyönyörű kisfiú boldog édesanyja.

BOLDOG KARÁCSONYI ÉNEK BÉRES JÓZSEF FELTALÁLÓNAK

*Köszönjük a fényben lányunk mosolyát  
Hóhideg napok biztató szavát.  
Advent reménységét,  
Ünnep illatát,  
Köszönjük, köszönjük  
Lányunk mosolyát.  
Karácsony gyertyáin,*

*Ha lobog a fény,  
Úgy lobbant szívünkben fel a remény.  
Ölelő karunkban  
Mint kis unokát,  
Ringatjuk, vigyázzuk  
Lányunk mosolyát.*

RICHTER ANIKÓ, Gödöllő

*Hála Istennek és Béres doktornak,  
három és fél évvel a műtét után már merek  
a jövőre gondolni.*

Nemcsak gratulálni szeretnék a feltaláló-  
nak, hanem köszönetet is mondani, amiért ennek az áldásos  
találmánynak köszönhetően visszanyertem az egészségemet.

1942-ben születtem. Most már késő bánat, de sajnos erős  
dohányos voltam, ami napi két doboz cigarettát jelentett.  
Egyre gyakrabban köhögtem. Nejem biztatására – annak elle-  
nére, hogy amúgy teljesen egészségesnek éreztem magam –,  
1999 áprilisában elmentem tüdőszűrő vizsgálatra. Sajnos ne-  
ki lett igaza, mert hamarosan értesítettek, hogy menjek visz-  
sza további vizsgálatra. A CT vizsgálat után egyértelművé  
vált, hogy a tüdőmön tumort találtak. Mint derült égből a vil-  
lámcsapás, úgy ért a hír. A dohányzást természetesen azonnal  
abbahagytam, de ez már kevés volt, késő bánat. Kórházi ki-  
vizsgálások következtek, majd július 5-én műtét. Már a műtét  
előtt az élni akarás eltökéltségével emlegettük a Béres csep-  
pet. Műtét után azonnal szedni kezdtem. Az étvágyam és  
a közérzetem javult, a súlyom is gyarapodott. Kórházi kont-  
rollvizsgálatra már csak félévente kell járnom. A mellkas  
röntgen és vérkép eredményeim jók, az évenkénti CT viz-  
sgálatok sem mutatnak ki változást. Gyógyszert a Béres  
cseppen kívül csak a Theospirexet szedem. Hála Istennek és  
Béres doktornak, három és fél évvel a műtét után már merek  
a jövőre gondolni.

Kérem magam és családom nevében a jó Isten áldását Béres  
József-re és családjára, akik azon fáradoznak, hogy a betegeken  
segítsenek.

REMBECZKY ZOLTÁN, Győr

*Magának vagy nem volt rákja,  
vagy csoda történt.*

*1974.* szeptember 9-én a budapesti SOTE I. sz. Női Klinikán előzetes sugárkezelés után a professzor méhtestrák miatt teljes méheltávolítást végzett. A műtét után még 10 sugárkezelést kaptam. Ezután egy évig aránylag jól voltam, ekkor azonban ujjbegynyi vastagbélfekélyt állapítottak meg a sigma bél felső szakaszán, amit később a hólyaggal kapcsolatos panaszok követtek. Erős hólyagvérzéssel kerültem a Székesfehérvári Kórház Urológiai Osztályára. Itt nőgyógyászati eredetű tumor hólyagra való terjedését állapították meg. (...)

1976. december 25-én este az ünnepi asztalnál kezdtem el szedni a Béres cseppet. (...) Rövid idő alatt teljesen rendbe jöttem. Jó étvágyam volt. Meghíztam. Újra dolgoztam. A körzeti rendelő főorvosa, aki a nagy vérzés alkalmából mentővel vitetett a kórházba, a következőket mondta javulásom láttán: „Magának vagy nem volt rákja, vagy csoda történt.”

43 éves koromban operáltak, 45 évesen kezdtem szedni a cseppeket. Most 74-edik évemben vagyok. (...) Míg élek, hálás szeretettel foglalom imáimba jótevőm nevét.

BAKOS FERENCNÉ  
*Székesfehérvár*



*Megfogadták a tanácsomat. Hamarosan a betegből egészséges, vidám ember lett...*

Szeretnék megosztani Önökkel egy szív-szorító történetet. Jómagam ápolónő vagyok, Budakalászon lakom, és egy ott élő családról szólok. Igaz történet egy betegről, akinek ápolásában én magam is részt vettem.

Már majdnem tíz éve, hogy Laci bácsiról lemondtak az orvosok. A diagnózis: rosszindulatú hólyag- és prosztataga-ga-nat. Betegünket Pécsen műtötték meg, és megkapott minden lehetséges kezelést is. Az utolsó hely, ahol próbáltak javítani az állapotán az ORFI urológiája volt. Az állapota azonban nem javult, ezért a karácsony előtti hetekben a kórház elbocsátotta otthonába. Megállt az orvosi tudomány! Felesége ekkor hazavitte. A beteg fájdalmai csökkentésére morfiumot kapott. Én jártam hozzá beadni a szert, mivel akkor az ORFI kórház urológiai osztályának dolgozója voltam. Egy éjszaka kiesett a drén, és a szenvedő ember megtagadta a visszatételt. Ekkor javasoltam a feleségének, hogy a gyógyszerei mellé szedjen a beteg Béres cseppet. Bíztam benne, hogy jót fog tenni az állapotának, mert sok jót hallottam a készítményről. Megfogadták a tanácsomat. Hamarosan a betegből egészséges, vidám ember lett, aki jár vásárolni, kis kertjükben maga kapál, ás, és van, hogy kirándulni is elmegy. Jó pár kilót hízott és boldog, hogy élhet. Én is boldog vagyok. Gyógyulását magam is sikerélményként éltem meg, és bizony jó, hogy egy ismerős él, köztünk él.

Az orvosokat is megdöbbenetette a javulás. A kezelőorvosa meg is kérdezte Laci bácsit, mit csinált, hogy ilyen jó állapotba került. Laci bácsi csak ennyit mondott szerényen: „A Béres csepp”. Minden jó, ha vége jó!

NYALKA JÓZSEFNÉ, *Budakalász*

*Túléltem az orvostudományt,  
szerintük a csodával határos módon, de élek!*

Betegségem 1995 őszén kezdődött. A kistarcsai kórházban a szövettani vizsgálat után közölték velem, hogy előrehaladott rosszindulatú emlődaganatom van. Akkor mindössze 37 éves voltam. Egy 14 éves lány és egy 8 éves fiú édesanyja. Óvónőként dolgoztam, mindig határozott és temperamentumos, aki ha kellett mindenkivel és mindenért harcba szállt, lehetett az részeg ember, kóbor kutya, munkahelyi konfliktus, nem ijedtem meg a saját árnyékomtól. A hír hallatán azonban egy világ omlott össze bennem, most a halállal kellett szembe nézmem. Ugyanis az orvosok azt mondták, hogy későn jöttem, műtőasztalra sem kerülhetek, bizakodni, azt lehet. Semmi előjelét nem észleltem a bajnak, az utolsó napig dolgoztam. Hova menjek, mihez fogjak, hiszen nem halhatok meg, olyan sok dolgom van még itt a Földön!

Kolléganőim és óvodásaim szülei is segítségemre siettek, hasznos tanácsokkal láttak el. Változtassak az étrendemen, igyak répalevet, egyek céklát, káposztát, kizárólag fehér húst, hidegen sajtolt olajat fogyasszak. Egy természetgyógyász azt javasolta, hogy az otthonomban a fekhelyem helyén változtassak. Nemhogy az ágyamat húztuk el, de el is költöztünk, mint később kiderült, hiába.

Még mit lehet megpróbálni? Ez az időszak a családomat is megviselte, állandóan sírtam, és végtelenül sajnáltam őket, hogy árván kell felnőniük.

Ahányan, annyifélet ajánlottak, és én mindent kipróbáltam, nem kevés anyagi áldozatot vállalva.

Közben az Uzsoki utcai onkológián infúziós kemoterápiára fogtak. Annyira erős volt bennem az élni akarás, hogy három

kezelés után elértem, hogy műtsenek meg. Kopaszon, hányingerrel küszködve, rossz közérzettel. Nagyon bíztam a sebész csapatban. Örültem, amikor 27 öltéssel a testemben, mell nélkül, de felébredtem az altatásból. A megvizsgált 13 nyirokcsomóból 11-ben áttét volt.

Egy kedves, melyen vallásos érzületű ismerősöm révén megismerkedtem egy hívő csoporttal, akik sok rászorulóért imádkoztak. Ők ajánlották az akkor még nem gyógyszerként elismert Béres cseppet és hozzá a C-vitamint. Akik megkérdezték, hogy milyen gyógyszereket szedek, ez volt az egyetlen, amit megnevezhettem.

Immáron 7 éve sűrűn járok kontroll vizsgálatokra, és a leleteim negatívak. Túléltem az orvostudományt, szerintük a csodával határos módon, de élek!

Nagy boldogság fogott el mikor tudomásomra jutott, hogy a Béres csepp felkerült a gyógyszerek listájára. A tények magukért beszélnek.

BÁLINT CSABÁNÉ, *Budapest*

*Én hiszem és vallom, hogy a Béres cseppnek  
köszönhetem a gyógyulásom, és hogy még élek.*

1990-ben vastagbél-daganattal súlyos műtétem volt, 50 centit eltávolítottak. Azóta kisebb megszakításokkal, még ma is szedem a Béres cseppet. Ennek tulajdonítom a munkabírásomat is.

KREPSZ ANDRÁSNE  
*Budapest*

*Fiamról szeretnék írni, aki most 33 éves  
és hála Istennek úgy néz ki, hogy jól van.*

**20** éves volt, katona, amikor nagyon súlyos beteg lett. Alig volt esély, hogy életben maradjon. Az orvosok lemondtak róla, hazahoztuk a kórházból, és szedni kezdte a Béres cseppet. Két hónap múlva, amikor újból vittük a kórházba, az orvosok elámultak annak láttán, hogy milyen csoda történt. Arca olyan szép lett, mint a rózsa. Ezután két évig egyfolytában szedte a cseppeket. A kezeléseket jobban bírta. Amikor eltelt 5 év, nagyon boldogok voltunk. Most már 12 év telt el, és teljes a reményünk, hogy meggyógyult a mi drága egyetlen fiunk.

P. Gy.

*Mint a Béres csepp és az ezt követő  
készítményeik hosszú évek óta fogyasztója,  
szeretnék véleményt mondani,  
egyben hálás köszönetemet kifejezni  
az egész stábnak, hogy hozzájárulnak  
a magyar nép egészségének megőrzéséhez.*

**Én** egy idős 70 éves asszony vagyok. Rosszindulatú rákos daganatot távolított el 5 órás műtéttel a MÁV Kórház főorvosa 1998-ban, egyik vesémet ki kellett venni. 4 éve ennek. Azóta jól vagyok, még influenzás sem voltam. Mindezt a Béres cseppnek köszönhetem. Rendszeresen fogyasztom, és megvéd a betegségektől. Rendszeres orvosi kontrollokra járok, de hála a jó Istennek minden rendben van.

Míg élek, én a Béres cseppet nem hagyom el egyetlen napon sem, az életemet ennek köszönhetem, hiszen súlyos állapotomban lábra állított. Én mindenkinek ezt ajánlom.

Sz. I.

*A kegyetlen jóslat nem vált be,  
mert azóta már 12 év telt el.*

*1923.* március 24-én, Hollóházán születtem. Feleségemmel együtt vagyunk a Béres cseppnek, ennek a csodálatra méltó gyógyszernek a fogyasztói. Az életünk folyamán nehéz munkával kerestük a kenyeret a családnak, aminek folytán megkopva, és a betegségek sorozata miatt nagyon közel álltunk a sírhoz. Bányában dolgoztam, sokat fagyoskodtam. 1991-ben prosztatával operáltak, és a szövettani vizsgálat rosszindulatú daganatot állapított meg. Nehéz leírni mit éreztem ennek hallatán. Amikor megkérdeztem az orvosomat, mennyi időm van hátra, azt felelte, 3–12 hónap. Ekkor jött Béres József csodaszere, amit a jó feleségem biztatására szedni kezdtünk. A kegyetlen jóslat nem vált be, mert azóta már 12 év telt el. A feleségem betegsége is megjavult, amit szintén ennek a csoda gyógyszernek köszönhetünk.

Szavakkal ki nem fejezhető köszönettel és tisztelettel:

EGY 80 ÉVES ÖREG  
ÉS 76 ÉVES FELESÉGE

*A mi lányunk a betegség leküzdése alatt  
gyerekből felnőtt lett. Céltudatos, meggondolt,  
aki tud különbséget tenni az élet lényeges  
és lényegtelen dolgai között.*

Míg az ember fiatal és egészséges, nem gondol arra, hogy az élet múlandó. Aztán jön egy betegség, és teljesen másként látja a világot. Ha az egyik orvostól közömbösen küldözgetik a másikig, megérti, hogy miért álltak órákig sorban az emberek a patikák előtt a Béres cseppért. Akinek a teste beteg, de a lelke egészséges, az két kézzel kapaszkodik az életért, mert bármilyen gonosz világban élünk is, az élet azért naponta nyújt valami szépséget, amiért érdemes élni.

A gyermek maga a csoda. Mivel sajnos nekem saját gyermekem nincs, így a keresztgyermekeimben találok meg ezt a csodát. Nagyon készültünk keresztlányom tizenhatodik születésnapjára. De az ünnep helyett a szomorúság jött, igazolt nyirokcsomórák. Az egész család szinte lebénult, jeges félelem ölelte körül a szívünket. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy a Haematológiai Intézetben olyan orvossal hozott össze bennünket a sors, aki képes volt velünk elhitetni, hogy a csata nincs elveszve. Ő javasolta azonnal a Béres cseppet, és megadta az adagolást is, amelynél hatékonyság várható. Ez akkoriban nagyon szimpatikus volt, hiszen tudtuk, hogy vannak még, akik nem ismerik el a cseppek jótékony hatását.

Megkezdődött a betegséggel való küzdelem, melyhez mindannyiunk erejére, kitartására, hitére szükség volt. A kemoterápia közel egy évig tartott. A Béres cseppnek köszönhetően keresztlányom nem kopaszodott meg teljesen, „csak” megritkult a haja, és kócszerűvé vált. El lehet képzelni, mit jelentett ez egy kamasz lánynál, akinek korábban dús, hosszú haja volt.

A betegség második évében felkerestük a Béres Rt. központját, ahol kultúrált környezetben és főleg emberi módon foglalkozott velünk egy fiatal orvos. Ő megerősített bennünket és különösen a keresztlányomat, hogy ma már ez a betegség teljesen gyógyítható. Tanácsokkal látott el a Béres csepp alkalmazását illetően, mennyi ideig, milyen cseppszámban kell szednie.

Az akkori érzéseimet nagyon nehéz írásban megfogalmazni, épp elég volt egyszer átélni. De úgy gondolom, hogy sokkal több ember gyógyulna meg, ha betegsége kezdetén olyan nagyszerű orvosokhoz kerülne, mint nekünk sikerült.

Ennek immáron nyolc éve. A mi lányunk a betegség leküzdése alatt gyerekből felnőtt lett. Céltudatos, meggondolt, aki tud különbséget tenni az élet lényeges és lényegtelen dolgai között. Egy évig Angliában tanult, jelenleg Ausztriában van. Két felsőfokú nyelvvizsgát szerzett, tele van életkedvvel, tervekkel. Bármerre utazik a Béres csepp minden alkalommal az úti csomagja része.

Az élet mindig újabb megpróbáltatások elé állít bennünket. Négy éve édesanyámat műtötték emlődaganattal. Ő is folyamatosan szedi a Béres cseppet, ennek köszönhetően köztünk van és remélem még sokáig így lesz.

T. I.

- *Azért éltem a levélírás lehetőségével, mert rákos megbetegedésből felépültem, és úgy hiszem, hogy az enyémhez hasonló pozitív esetek sokat segíthetnek a betegeken, és hozzátartozóikban is reális reményt kelthetnek.* (Kiss Pál, Miskolc)
- *Ez nekem a Béres csepp: kapaszkodó, mely mindig kéznél volt, ha szükségem volt rá, érte nyúltam, és megtaláltam önmagam.* (Márkus Ernőné, Marcali)
- *Egy barátom javasolta a cseppeket. Bennem életre keltek!*  
(Hlavati András, Nagybaracska)
- *Igazság szerint gyakran magam is elcsodálkoztam az eredmények láttán.*  
(Jósa Piroska, Nagyvárad, Románia)
- *A Béres csepp a mi családukbán az egészséget és az összetartozást jelenti.*  
(Sinka Jánosné, Szentés)
- *Már 90 éves vagyok, és remélem, hogy még sokáig szedhetem a Béres cseppeket, és 100 éves koromban személyesen fognak nekem gratulálni.*  
(Germanus Lászlóné, Budapest)
- *Az igazi változást az életemben Béres csepp hozta meg.* (Tálos György, Budapest)
- *Hat hét után visszamentem kontrollra, a kezelőorvosom nem akart hinni a szemének.*  
(Vágó Istvánné, Budapest)

Ezeket a sorokat a *Kapaszkodó* című könyvben olvashatjuk. A könyvben található írások olyan sorsokba engednek betekintést, melyekből mindenki erőt meríthet. Tele vannak tiszta emberséggel, elszánt küzdelemmel, szeretettel, megbecsüléssel és sok reményt nyújtó, másoknak átadható tapasztalattal. Aki az életéért küzd, aki a gyógyulást keresi, a gyöngeszalmazáiba is belekapaszkodik. A történetek mindegyike olyan, mint egy-egy erős gerenda. Akinek szüksége van rá, bátran fogódzkodjon beléjük, a sorsközösségekben bizonyos, hogy kapaszkodóra talál.

A *Kapaszkodó* című könyv kapható a nagyobb könyvesboltokban, valamint megrendelhető közvetlenül az Akovita Kiadótól 1000 Ft-os áron, mely ár tartalmazza a postai házhozszállítás költségét is.

Cím: 1037 Bp., Mikoviny u. 2-4., tel: (1) 430-5500